

rekonstruálható, a 416., 435., 441. sírban pártatöredékeket találtunk. Az ismertetett párták a 15–16. századba kelteznek e sírokat, és az eltemetett egyének mindegyike fiatal nő, legnagyobb részt gyermeklány. A pártákat Edőcs Judit és Kis Ernő Csaba rögzítette a helyszínen és vitte be a szombathelyi Savaria Múzeumba, ahol Edőcs Judit az Országos Műemlékvédelmi Hivatal megbízásából megkezdte a restaurálásukat, illetve a legépebbek rekonstrukcióját. A legépebbeket, legszebbeket a jáki Apáti házban nyíló kiállításon fogjuk bemutatni.

A sírok hozzávetőleges korszakokénti besorolása a következőképpen alakul: 14 db 15. századi, 20 db 16. századi, 12 db 15–16. századi (nehezen választható szét), 26 db 16–17. századi, 31 db 17. századi, 13 db 17–18. századi és 8 db 18. századba keltezhető sírt találtunk.

Ereklyetartó volt a 285. sírban, a 310. sírban 2 medál is volt az ereklyetartó mellett, a 364-ben 2 ereklyetartó volt, a 447. sírban a két ereklyetartó mellett egy medál is volt található. Medált találtunk a következő sírokban: 289., 297., 299., 333., 356., 357., 386., 434. A 430. sírban egy férfi nyugodott, akinek övcsatja és Sancta Maria feliratú medálja volt. Rózsafüzért találtunk a következő sírokban: 334., 359., (ez utóbbiban medál is volt egy bőr szütyő maradványa), a 366., 412., 423., 433. E sírok – a leletek alapján – 16–18. századiak.

Keresztet – rendszerint korpusszal – találtunk a 266., a 318., 324., 333., 371., 401., 461., sírban. Szív alakú medál volt a 296. és 433. sírban. Ezenkívül bronztű (302. sír), gyűrű volt található női sírokban (302., 287. sír) és női ruházathoz tartozó francia kapcsok, vállfűzőmaradványok, gombok (307., 331., 340., 350., 443. sír). A 365. sírban tűzgyújtásra szolgáló kovakövet találtunk.

Az 1999-ben feltárt sírok egy részében is megfigyelhető volt, hogy a szegycsont és a felette lévő bordák és csigolyák (a nyelőcső és gége környéke) elfeketedett. Ilyen a 265., 269., 280., 292., 309., 327., 333., 349., 353., 361., 389., 411., 437. és 270. sír. Ezek között 5 férfi van és 9 nő.

A szelvényekben délkelet felé haladva azt érzékeljük, hogy a temető keleti szélét kutatjuk. Ritkultak a sírok, a C 5. és a C 6. szelvényben főleg gyermeksírokat találtunk a temető késői periódusából. A C 5. szelvényben a C 6.-ba átnyúlóan nagyméretű hulladékgödört találtunk: –60–100 cm mélységig 13–14. századi csigavonalú díszű edénytöredékek, lábas láb, fül, mázas és mázatlan 15–16. századi kályhacsempék, koporsószegek, lópatkók voltak találhatóak, valamint ólomüveg szemek, állatcsontok, csizmapatkók és 15. századi lakat. Ez a hulladékgödör jelezte a temető végét. A következő – keleti – szelvényben (C 7.) – 110 cm mélységben elértük a bolygatatlan talajt és e szelvényben nem találtunk sírt. Úgy tűnik, egy érintetlen terület választotta el a temetőt a keletebbre levő kolostortól, és mi 1999-ben elértük ezt az elválasztó sávot. A templomkertet övező téglakerítés korának megállapítása céljából – törésvonal mentén – kitéjtünk a DNy-i sarkon egy kis szelvényt a kerítés külső oldalánál. Ez az A 5–A 6. szelvény találkozásánál van. Az árok ásásakor 0–140 cm mélységből 17–18. századi

konyhai edénytöredékek (fedő, fazék, lábas fül és láb) került elő.

Egy másik szelvényt a Jakab kápolna DNy-i oldalánál, az F 1-E 1. szelvény találkozásánál ástunk. Ugyanilyen korú – 17. század végi–18. század eleji – edénytöredékek, kályhacsempék kerültek elő itt is. Úgy tűnik, a kerítést a 17. században, Felnay apát korában készítették.

Az ásatás befejezése után dózer segítségével visszatelettük a szelvényeket, lenyomtatva a földet. Kertészetiileg is rendeztük a területet, kavicssal fedtük a kerti utakat.

A régészeti leletanyagot beszállítottuk a szombathelyi Savaria Múzeumba. A leletek restaurálása 2000-ben folytatódik, és ebben az évben megkezdjük a leletek leltározását is.

A temető feltárását a Szent György templom északi oldalánál lehet folytatni, a déli oldalon feltehetően majd a kolostor kerül feltárássra.

Állandó munkatárs Pálvölgyiné Hajmási Erika (Savaria Múzeum). Munkatársak: K. Németh András, Botár István, Tóth Boglárka, Rácz Tibor, Füredi Ágnes, Orosz Krisztina, Rácz Miklós, Szende László, Stibrányi Máté és Berecz Barbara egyetemi hallgatók.

DR. VALTER ILONA – P. HAJMÁSI ERIKA

157. Jászkisér, határ

(Jász-Nagykun-Szolnok megye) Kk

A Jászkisér–Tisasülyi út (még mielőtt az út egy nagy kanyarulattal D-i irányt vesz) és a Tisasülyi II. számú főcsatorna közti szakasz közepe táján, ismeretlen nevű dűlőben, az úttól kb. 500 m-re, egy digógödör D-i partjával érintkezve gázvezeték nyomvonalának 34,1–34,2 km-re között, 100 × 200 m-es területen kevés késő középkori, szórványos megtelepedésre utaló cserepet gyűjtöttünk.

A munkaárok kiásása után a profilokban értékelhető régészeti objektumot nem tudtunk megfigyelni.

DR. MADARAS LÁSZLÓ

158. Jászkisér, Rókás

(Jász-Nagykun-Szolnok megye) Ó, Kk

Jászkisér Rókás nevű határrészén a településtől távol K-re, a 110. és a 159. főcsatorna által bezárt szögben, a 110. csatorna D-i partján 100 × 200 m-es felületen, a gázvezeték nyomvonalának 38,9–39,0 m-e között őskori és késő középkori leleteket találtunk. Mennyiségük szórványos megtelepedésre utal.

A munkaárok kiásása után a profilokban értékelhető régészeti objektumot nem tudtunk megfigyelni.

DR. MADARAS LÁSZLÓ

159. Jászszentlászló, Alsószentgyörgy, Újvári-föld

(Bács-Kiskun megye) Sza, I

Leletmentést végeztünk Jászszentlászló határában, ahol illegális homokbányászat során két emberi csont-